

AD MULTOS ANNOS

ЮВІЛЕЙ АКАДЕМІКА НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ ОЛЕКСАНДРА ДМИТРОВИЧА КРУПЧАНА

Олександр Дмитрович Крупчан народився 15 листопада 1947 р. в м. Києві. У 1974 р. закінчив юридичний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка). У 1970-1976 рр. працював юрисконсультом у райвиконкомі, міськвиконкомі м. Києва. Протягом 1977-1983 рр. – на партійній роботі. З 1983 р. працював у Національній академії наук України заступником директора науково-технічного комплексу Інституту надтвердих матеріалів ім. В.М. Бакуля, старшим науковим співробітником Центру досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки імені В. Діброва. З 1993 року є арбітром Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України, а з 2005 року арбітром Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті Російської Федерації. З 1994 р. – заступник керівника, а з 2000 р. по 2005 р. – керівник Київського регіонального центру Академії правових наук України (нині – Національної академії правових наук України). З 2005 р. очолює Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва Академії правових наук України (нині – Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук України).

У 1989 р. – захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Соціалістична державна організація (питання теорії)» (спеціальність 12.00.01). Вчене звання доцента присвоєно у 1992 р. У 2000 р. – обрано членом-кореспондентом НАПрН України, а у 2009 р. – обрано дійсним членом (академіком) НАПрН України. У 2013 р. – захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Організація виконавчої влади в Україні» (спеціальність 12.00.07). Вчене звання професора присвоєно у 2014 р.

Напрями наукової діяльності: теорія держави і права, конституційне право, адміністративне пра-

во, порівняльне законодавство, міжнародне комерційне право, приватне право, підприємництво.

Опублікував понад 250 наукових праць, серед яких: «Основні напрямки становлення та розвитку правової держави» (1990), «Виконавча влада: конституційні засади і шляхи реформування» (у співавт., 1998), «Державна служба: організаційно-правові основи і шляхи розвитку» (у співавт., 1999), «Практикум з державного управління: Навчальний посібник» (у співавт., 2000), «Наукові засади реформування державної служби» (у співавт., 2000), «Організація виконавчої влади» (2001), «Виконавча влада і адміністративне право» (у співавт., 2002), «Державне управління в умовах адміністративної реформи в Україні» (у співавт., 2002), «Державне управління в Україні: наукові, правові, кадрові та організаційні засади: Навчальний посібник» (у співавт., 2002), «Органи державної влади в Україні: структура, функції та перспективи розвитку: Навчальний посібник» (у співавт., 2003), «Набуття, збереження майна без достатньої правової підстави в підприємницькій діяльності» (2006), «Проблеми правового регулювання комерційних відносин в умовах їх інтернаціоналізації» (2007), «Політична система України в умовах взаємодії громадянського суспільства і правової держави» (у співавт., 2008), «Правове регулювання майнових відносин в Європейському Союзі» (2008), «Методологічні засади охорони та захисту майнових прав осіб в Україні та ЄС» (2008), «Агентський договір: порівняльно-правовий аналіз за законодавством України та Республіки Молдова: монографія» (у співавт., 2011), «Проблеми оптимізації цивільного процесу в Україні: монографія» (у співавт., 2011), «Органи виконавчої влади: питання компетенції: монографія» (2012), «Особливості захисту суб'єктивних цивільних прав: монографія» (у співавт., 2012), «Проблеми регулювання приватноправових відносин в умовах регіональних та глобальних трансформацій» (за заг. ред., 2012), «Проблеми регулювання приватноправових відносин в умовах регіональних та глобальних транс-

формацій (2013), Адміністративне право України. Збірник основних питань та відповідей (особлива частина) (за заг. ред., 2013), Організація виконавчої влади в Україні (2013), Система органів виконавчої влади // Актуальні питання правового регулювання участі суб'єктів публічного права в приватних відносинах (за заг. ред., 2013), Державне управління та виконавча влада в Україні (за заг. ред., 2015), Обмеження застосування колізійних норм у міжнародному приватному праві України (у співав., 2016), Право власності на житло в Україні: доктрина та реалізація (у співав., 2016).

Грамота Президії Верховної ради УРСР (1980), медаль «Ветеран праці» (1989), присвоєно звання «Заслужений юрист України» (1996), нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2002), нагороджений відзнакою Голодержслужби України – нагрудним знаком «Державна служба України» «За сумлінну працю» (2003), Грамота Верховної ради України (2004), нагороджений орденом «За заслуги» II ступеня (2006), нагороджений орденом «За заслуги» I ступеня (2013), Почесна Грамота Конституційного Суду України (2016), Почесна Грамота Союзу юристів України (2016), Почесна Грамота Верховної Ради України (2016).

Галянтич Микола Костянтинович,

доктор юридичних наук, професор, заступник директора з наукової роботи НДІ приватного права і підприємництва ім. акад. Ф.Г. Бурчака НАПрН України